

אותם שיודעים בסודות החכמה,
לקשט קשופיה, שאין שעור
לנחלת הירשה שלהם בעולם
הבא. עליהם כתוב (משלי כא)

להנחיל אהבי י"ש וגו'.

ישקני מנשיקות פיהו פי טובים
הדיף מיין - הרי פאן שבועה
תבות, פנגד שבע דרגות שעליה,
ויכנגדם שבע הנערות הראויות
לתת לה, שמקשטות אותה
להכניסה אל המלך.

ישקני (שיר א) - לחי העולמים.
מנשיקות - לחסדי דוד. פיהו -
לישראל סבא. פי טובים - לאור
הראשון. הדיף - ליצחק, ידיד
מבטן. מיין - אל היין העליון
המשמר תמיד.

שבע הנערות הראויות לתת לה
מבית המלך הם: מיכאל,
גבריא"ל, רפאל, אוריא"ל,
צדקיא"ל, יופיא"ל, רזיא"ל.
וכמה אלף ורבוא מחנות עמהם,
כמו שנאמר ועלמות אין מספר.
שרשה פסוקים הם פאן, שכלם
בחד שבון על הסודות שלהם. אחד
- שיר השירים, שהוא סוד
המפרכה, כמו שנתבאר. שנים -
ישקני, שהוא סוד של שבע
תבות, בשבע דרגות, כמו
שנאמר. שלש - לריח שמניף
טובים, שהוא סוד של עשר
תבות, עשר אמירות, וזהו הסוד
של התשבחת הזו, לכלל אחד
הראשון, ועל הסוד הזה מיסדת
התשבחת של השבת, פרט
לשנים עשר האחרונים שהם
בתשבחת אחרת.

כאן, בשיר השירים, בכתוב (שיר
ד) גר"ד וכרכם וגו', שבע נשיקות
הן בשבע דרגות של הפסוק הזה.
שהנשיקות הן שבע, מכל דרגה
נשיקה אחת. וכן הנשיקות של
יעקב, בשבע תבות כלל את
בכיה של שמחה של אהבה, פנגד

קישוטתה, דלית שיעורא לאחסנת ירותא
דלהון בעלמא דאתי. עליהו כתיב, (משלי כא ח)
להנחיל אהבי י"ש וגו'.

ישקני מנשיקות פיהו פי טובים הדיף מיין.
הא הכא שבועה תיבין, לקביל שבועה
דרגין דעלה. ולקבליהו שבועה הנערות
הראויות לתת לה, דקא מקשטי לה, לאעלא
לה לגבי מלפא.

ישקני, לגבי חי העולמים. מנשיקות, לגבי
חסדי דוד. פיהו, לגבי ישראל סבא.
פי טובים, לגבי אור קדמאה. הודיף, לגבי
יצחק ידיד מבטן. מיין, לגבי יין עילאה
דמנטרא תדיר.

שבע הנערות הראויות לתת לה מבית המלך
(אסתר ב ט), אינון: מיכאל. גבריא"ל.
רפאל. אוריא"ל. צדקיא"ל. יופיא"ל.
רזיא"ל. וכמה אלף ורבוא משרין עמהון.
כמא דאת אמר, ועלמות אין מספר.

תלת קראי אינון הכא, דכולהו בחושפנא על
רזין דלהון. חד, שיר השירים, דאיהו
רזא דרתיכא, כמא דאתמר. תרין, ישקני,
דאיהו רזא דשבע תיבין, בז' דרגין, כמא
דאתמר. תלת, לריח שמניף טובים, דאיהו
רזא דעשר תיבין, עשר אמירן. ודא איהו רזא
דתושבתא דא, לכללא חדא קדמאה. ועל
רזא דא תושבתא דשפת מתיסדא. בר תריסר
בתראי, דאינון בתושבתא אחרא.

הכא, בשיר השירים, בקרא, גר"ד וכרכם
וגו'. שבע נשיקין אינון, בשבע דרגין
דהאי קרא. דנשיקין שבע אינון, מכל דרגא
חד נשיקה. וכן נשיקין דיעקב, בשבע תיבין
כליל נשיקוי, דכתיב, (בראשית כט יא) וישק יעקב
נשיקותיו, שפתוב וישק יעקב לרחל וישא את קולו ויבך.

תבת מִיָּז, שהיא אהבה של שמחה.

דְּהַרְאוֹת שְׁהַנְשִׁיקוֹת הֵן בְּסוּד שֶׁל שֶׁבַע. כְּמוֹ שֶׁהִיא בַת שֶׁבַע, כִּף כֶּל דְּבָרֶיהָ הֵן בְּשֶׁבַע. וְעַל זֶה (תהלים טו) שֶׁבַע שְׁמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ וְגו'. אֵל תִּקְרִי שֶׁבַע אֲלֵא שֶׁבַע, שֶׁבַע שְׁמֻחוֹת.

בְּכָרְ הַנְשִׁיקוֹת שֶׁל הָאֵהָבָה, אֵין נְשִׁיקוֹת פְּאוֹתָן שְׁעוֹרְרָה פְּאֵן כְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. אֵף עַל גַּב שֶׁהֵן שֶׁבַע נְשִׁיקוֹת כְּמוֹ שְׁנַתְּבָאֵר, שֶׁלֹּשׁ נְשִׁיקוֹת נְרָאוֹת פְּאֵן, וְשֶׁלֹּשׁ הַנְשִׁיקוֹת הֵלְלוּ שְׁנָרְאוּ בְּכַתוּב. יִשְׁקֵנִי - אַחַד, מִנְשִׁיקוֹת - שֶׁהֵן שְׁפִימִס, הִנֵּה שֶׁלֹּשׁ.

וְכַעַת הִיא מְבַקֶּשֶׁת מִהַנְשִׁיקוֹת הֵלְלוּ, וּמָה שְׁאַמְרַת מִנְשִׁיקוֹת, שְׁמִשְׁמַע נְשִׁיקָה אַחַת, שְׁכַתוּב מִנְשִׁיקוֹת וְלֹא כַתוּב נְשִׁיקוֹת, שְׁהֵרִי נְשִׁיקוֹת הֵן שְׁפִימִס, מְאוֹתָן נְשִׁיקוֹת אֵינָן אֲלֵא אַחַת - וְדַאי שְׁצָרִיף. מִי שֶׁשׁוֹאֵל לֹא צָרִיף לִשְׁאֵל הַרְבֵּה, אֲלֵא מְעַט, שְׁהֵרִי כִּינּוּן שְׁהַתְחִיל - יִטַּל מִי שִׁיטַּל. הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְבַקֶּשִׁים מִמֶּנּוּ מְעַט - וְהוּא נוֹתֵן הַרְבֵּה. אַבְרָהָם בִּקֵּשׁ מְעַט - וְהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא נָתַן לוֹ הַרְבֵּה. הוּא בִקֵּשׁ בֵּן אַחַד - מָה כַתוּב? (בְּרַאשִׁית כב) וְהַרְבֵּה אַרְבֵּה אֶת זֶרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וְגו', מִשׁוּם שֶׁכֵּף דְּרָכֵי הַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא, וְעַל זֶה אֲמַרְתָּ מִנְשִׁיקוֹת וְלֹא נְשִׁיקוֹת.

יִשְׁקֵנִי - דְּבַקוֹת שֶׁל אֵהָבָה, רוּחַ בְּרוּחַ. שְׁהֵרִי אַרְבַּע רוּחוֹת מִתְחַבְּרוֹת וְנַעֲשׂוֹת כְּאַחַד. זֶה נוֹתֵן רוּחַ לְחִבְרוֹ, וְנוֹטַל אוֹתָהּ רוּחַ שֶׁל חִבְרוֹ שְׁנִדְבֵק בּוֹ. נִמְצָא שְׁרוּחוֹ וְרוּחַ חִבְרוֹ הִנֵּה שְׁנַיִם. אֵף

לְרַחֵל וַיִּשָּׂא אֶת קוֹלוֹ וַיִּבְכֶּה. בְּכִיָּה דְחִדּוּהָ דְרַחֲמֵי, לְקַבֵּל תִּיבַת מִיָּז. דְּאִיהוּ רַחֲמֵי דְחִדּוּהָ.

לְאִתְחַזְּאָה, דְּנְשִׁיקִין בְּרִזָּא דְשֶׁבַע אֵינוּן. כְּמָא דְאִיהִי בַת שֶׁבַע, הִכִּי כָּל מִילוּי בְשֶׁבַע. וְעַל דָּא (תהלים טו יא) שׁוֹבַע שְׁמֻחוֹת אֶת פְּנִיךָ וְגו', אֵל תִּקְרִי שׁוֹבַע, אֲלֵא שֶׁבַע, שֶׁבַע שְׁמֻחוֹת.

בְּכָרְ נְשִׁיקִין דְרַחֲמֵי, לִית נְשִׁיקִין כְּאֵינוּן דְאִתְעַרָּא הִכָּא פְּנֶסֶת יִשְׂרָאֵל, יִשְׁקֵנִי מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ. אֵף עַל גַּב דְּאֵינוּן שֶׁבַע נְשִׁיקִין כְּמָא דְאִתְמַר, תִּלַּת נְשִׁיקִין אִתְחַזְּזוּן הִכָּא, וְהֵנִי תִלַּת נְשִׁיקֵי דְאִתְחַזְּזוּן בְּקָרָא. יִשְׁקֵנִי חַד, מִנְשִׁיקוֹת דְּאֵינוּן תְּרִין, הָא תִּלַּת.

וְהַשְׁתָּא אִיהִי תְבַעַת מְאֵינוּן נְשִׁיקוֹת, וּמָה דְאֲמַרְתָּ מִנְשִׁיקוֹת, דְּמִשְׁמַע חַד נְשִׁיקָא, דְּכַתִּיב מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא כַתִּיב נְשִׁיקוֹת, דְּהָא נְשִׁיקוֹת דְּאֵינוּן תְּרִין, מְאֵינוּן נְשִׁיקוֹת לְאוֹ אִיהוּ אֲלֵא חֲדָא. וְדַאי אֲצַטְרִיף, מֵאֵן דְּשִׁאֵיל, לֹא אֲצַטְרִיף לְשִׁאֵלָה סְגִי, אֲלֵא זְעִיר, דְּהָא כִּינּוּן דְּשִׁאֵרִי, יִטוּל מֵאֵן דִּיטוּל. קוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, שְׁאֵלִין לִיהַ זְעִיר, וְהוּא יְהִיב סְגִי. אַבְרָהָם שְׁאֵל זְעִיר, וְקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא יְהִיב לִיהַ סְגִי. הוּא שְׁאֵל בְּרָא חֲדָא, מָה כְּתִיב, (בְּרַאשִׁית כב יז) וְהַרְבֵּה אַרְבֵּה אֶת זֶרַעְךָ כְּכֹכְבֵי הַשָּׁמַיִם וְכַחֲלוֹל אֲשֶׁר עַל שְׁפַת הַיָּם וְגו'. בְּגִין דְּכֵף אוֹרְחוּי דְּקוּדְשָׁא בְּרִיף הוּא, וְעַל דָּא אֲמַרְתָּ מִנְשִׁיקוֹת, וְלֹא נְשִׁיקוֹת.

יִשְׁקֵנִי, דְּבִיקוֹ דְרַחֲמֵי, רוּחַ בְּרוּחַ. דְּהָא אַרְבַּע רוּחוֹן מִתְחַבְּרוּן, וְאִתְעַבִּידוּ כְּחֲדָא. דָּא יְהִיב רוּחָא לְחִבְרִיהַ. וְנִטִּיל הַהוּא רוּחַ דְּחִבְרִיהַ, דְּאִתְדַבֵּק בִּיהַ. אֲשַׁתְּפַח, רוּחָא דִּילִיָּה וְרוּחָא דְּחִבְרִיהַ, הָא תְּרִין. אוּף הִכִּי חִבְרִיהַ. אֲשַׁתְּפַחִי, אַרְבַּע

וְרוּחָא דְּחִבְרִיהַ, הָא תְּרִין. אוּף הִכִּי חִבְרִיהַ. אֲשַׁתְּפַחִי, אַרְבַּע

כִּי בְּאֵינֹנִי נִמְצְאִים אַרְבַּשְׁוֹקוֹת
שְׂמַחְבֵּרוֹת יַחַד בְּאוֹתָן הַנְּשִׁיקוֹת.
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ - מְאוֹתָן
הַנְּשִׁיקוֹת הַעֲלִיּוֹנוֹת שֶׁהִיא מִנְשֶׁק
מִקְדָּם לְכֵן. שֶׁהִיא אֲהָבָה שֶׁל
שְׂמָחָה אֵינָה, אֲלָא מִתּוֹךְ
הַנְּשִׁיקוֹת שֶׁל הַרוּחַ הַעֲלִיּוֹנָה
בִּתְחִלָּתָהּ.

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתוּב פִּיּוּ. מַה זֶה
פִּיהוּ? אֲלָא זְמוּן שֶׁל הָעוֹלָם
הַבָּא, הַמְּלַךְ שֶׁהַשְּׁלוֹם כָּלוּ שְׁלוֹ.
וְזוֹהִי תוֹסֶפֶת ה' שְׁנוֹסֶפֶה עַל זֶה.
מִשׁוּם שֶׁכָּל הָאֲהָבָה שֶׁל הָעוֹלָם
הַתְּחִלְתוֹן אֵינָה אֲלָא לְהִתְחַבֵּר
בְּעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן, הָעוֹלָם הַבָּא. וְעַל
כֵּן כָּל הַתְּשַׁבְּחוֹת מְעוֹרֵר הָעוֹלָם
הַתְּחִלְתוֹן אֶל הָעוֹלָם הַעֲלִיּוֹן.

כִּי טוֹבִים - הַהִדְלָקָה וְהַנִּיצוּץ שֶׁל
הַמְּאוֹרוֹת הַעֲלִיּוֹנִים, וְכָל הַנְּרוֹת
מִתְּתַקְנִים וְדוֹלְקִים וּמְאִירִים
כְּרְאוּי, וְזוֹהוּ הַדִּיף. אוֹתָם מְאוֹרוֹת
קְדוּשִׁים אֲהוּבִים עֲלִיּוֹנִים, כָּלֵם
מְאִירִים וְנוֹצְצִים בְּאוֹר בְּנִיצוּץ
כְּרְאוּי. הַמֵּיִם, מִשְׂמַחַת הַיָּם
הַטּוֹב הַעֲלִיּוֹן שֶׁמְאִיר פָּנִים וְנוֹתֵן
שְׂמָחָה לְלֵב, וְכָל הָעַמִּים (הָעוֹלָמוֹת)
בְּחֻלְקָם שְׂמָחִים בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה.
בֹּא וְרָא, יִשְׂרָאֵל נוֹטְלִים חֻלְקָם
וּשְׂמָחִים בְּאוֹתָהּ שְׂמָחָה מִהַיָּם
הַטּוֹב שֶׁמְאִיר וּמְזַכֵּךְ וְשׂוֹכֵף,
וְעוֹמֵד עַל הַשְּׁמָרִים שְׁלוֹ. כָּל שְׂאֵר
הָעַמִּים לֹא נוֹטְלִים, אֲלָא מִתּוֹךְ
אוֹתָם הַשְּׁמָרִים שֶׁפָּתַח הַיָּם.

וְעַל זֶה עֲתִיד הַקְּדוֹשׁ בְּרוּךְ הוּא
לַעֲשׂוֹת לָהֶם מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים.
שֶׁהִיא אוֹתָם שְׁמָרִים, הַשְּׁמָרִים
כָּלֵם, חֻלְקָם שֶׁל שְׂאֵר הָעַמִּים.
וְעַל כֵּן שְׂמָחָתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל
בְּאוֹתוֹ יֵין הַמְּשֻׁמֵּר, וְיוֹצֵא מִן
הָעוֹלָם הַבָּא, וּמְשַׁמֵּר בְּעַנְבּוּי.

שְׁנִינּוּ, מִי שְׂרוּאָה עֲנָבִים בְּחִלּוּם,
אִם הֵם לְבָנִים - סִימָן טוֹב לוֹ,
וְאִם שְׁחוּרִים - צְרִיכִים רְחֻמִּים,
שֶׁהִיא וְדָאֵי עוֹמֵד בְּדִין. מַה

רוּחִין דְּמִתְחַבְּרִין בְּחֻדָּא,
מִנְשִׁיקוֹת פִּיהוּ, מְאִינֹנִי נְשִׁיקִין עֵילְאִין, דְּקָא
הָוָה נְשִׁיק מִקְדָּמַת דְּנָא. דְּהָא רְחִימוּ
דְּחֻדָּא לָאו אִיהוּ, אֲלָא מְגוּ נְשִׁיקִין דְּרוּחָא
עֵילְאָה בְּתַתָּא.

פִּיהוּ, וְלֹא כְּתוּב פִּיּוּ, מְאִי פִּיהוּ. (דף עט ע"א) אֲלָא
זְמוּנוּ דְּעֵלְמָא דְאַתִּי, מְלַךְ דְּשֵׁלְמָא כּוּלָא
דִּילִיָּה. וְדָא אִיהוּ תוֹסֶפֶת ה', דְּאַתּוֹסְפָה עַל דָּא.
בְּגִין דְּכָל רְחִימוּ דְּעֵלְמָא תַתָּא, לָאו אִיהוּ
אֲלָא לְאַתְחַבְּרָא בְּעֵלְמָא עֵילְאָה, עֵלְמָא דְאַתִּי.
וְעַל דָּא, כָּל תּוֹשְׁבְּחֵן אַתְעַר עֵלְמָא תַתָּא,
לְגַבֵּי עֵלְמָא עֵילְאָה.

כִּי טוֹבִים, דְּלִיקוּ וְנִצְצוּ דְּבוּצִינִין עֵילְאִין,
וְכָל שְׂרָגִין מִתְּתַקְנִין וְדִלְקִין וְנִהְרִין כְּדְקָא
יָאוֹת וְדָא אִיהוּ הַדִּיף, אֵינֹנִי בּוּצִינִין קְדִישִׁין
רְחִימִין עֵילְאִין, כּוּלָּהוּ נִהְרִין וְנִצְצִין בְּנִהְרוּ
בְּנִצְצוּ, כְּדְקָא יָאוֹת. מִיָּין, מִחֻדָּה דְּחֻמְרָא
טְבָא עֵילְאָה, דְּנִהְרִי אַנְפִּין, וְיִהִיב חֻדָּה לְלַבָּא,
וְכָל עַמִּין (עַלְמִין) בְּחוּלְקֵהוֹן, חֻדָּאן בְּהוּא
חֻדָּה.

תָּא חֲזִי, יִשְׂרָאֵל נְטֻלִין חוּלְקֵהוֹן, וְחֻדָּאן
בְּהוּא חֻדָּה, מִחֻמְרֵ טַב דְּנִהְרִי, וְזַפְיָה,
וְשַׁפְיָה, וְקִיָּמָא עַל הַדִּירְיָה. שְׂאֵר עַמִּין
כּוּלָּהוּ, לֹא נְטֻלִי אֲלָא מְגוּ אֵינֹנִי שְׁמָרִים
דְּתַחוֹת חֻמְרָא.

וְעַל דָּא, זְמוּן קוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא לְמַעַבְדַּ לּוֹן
מִשְׁתֵּה שְׁמָרִים. דְּהָא אֵינֹנִי שְׁמָרִים
דְּהַדִּירְיָן כּוּלָּהוּ, חוּלְקָא דְשְׂאֵר עַמִּין. וְעַל דָּא
יִשְׂרָאֵל חֻדָּה דִּילְהוֹן בְּהוּא יֵין דְּמִנְטְרָא,
וְנִפְקָא מִעֵלְמָא דְאַתִּי, וּמִנְטְרָא בְּעַנְבּוּי.

תָּנּוּ, מִאֵן דְּחֻמֵי עַנְבִּין בְּחֻלְמָא, אִי חוּוֹרָאן
אֵינֹנִי, סִימָן טַב לִיָּה. וְאִי אוּכְמִי, בְּעֵינִין
רְחֻמֵי. דְּהָא וְדָאֵי בְּדִינָא קִיָּמָא. מְאִי טְעָמָא,